

L'assemblea de l'ETSE pren forma

Reorganització del consell d'estudiants

>pàgina 3

Presentació massiva de GNUAB a l'ETSE

>pàgina 6

L'ETSE, un edifici en construcció

Entrevista a la Glòria González

>pàgina 4

La polèmica de l'Ecoparc

>pàgina 7

Sales d'ordinadors o de videojocs?

>pàgina 2

Venir amb bicicleta a classe:

L'odissea d'arribar des de Sabadell

Aparcar la bici, una altra odissea

>pàgina 6

Editorial

S'acaba el curs i amb això, arriba l'últim Enginy. No volem fer una valoració melancòlica de tot el què ha passat aquest any, ja que s'acabaria convertint en un atac directe al govern del PP i creiem que ja hi hem dedicat prou espai i temps.

Per això, després d'un Enginy sobre la guerra, volem fer especial atenció al moviment estudiantil a l'ETSE, que continua en peu i que va a més. Vam poder presenciar la xerrada multitudinària sobre programari lliure que realitzà GNUAB i que despertà tant d'interès. També s'omplí a vessar la sala de Graus amb el documental Bowling for Columbine, una paròdia sobre la fàcil obtenció d'armes en el país amb uns índexs de violència més elevats i on hi ha més estats on es permet la pena de mort. Tot, amb la trobada d'algunes comissions de l'assemblea.

Per altra banda, volem fer esment al 25 de maig, dia en què es fa la crida a tota la població a anar a les urnes. Totes i tots hem vist com s'han ocupat faroles i carrers dels nostres barris amb propaganda electoral, i ens han arribat a les bústies gran quantitat de propostes pels pròxims 4 anys.

A les eleccions municipals s'hi presenten tant partits polítics verticals amb elevat pressupost electoral, com candidatures assembleàries populars i plataformes ciutadanes, les quals aposten per un discurs no tan teòric sinó encarat a solucionar les problemàtiques concretes de cada municipi. Candidatures que no vénen regides per unes directrius superiors i que aposten per una democràcia participativa des d'on es promou l'actuació de la població al dia a dia i no un cop cada quatre anys.

Són prou conegudes les mancances del sistema democràtic actual, però es poden canviar les coses de moltes maneres i incidir en la política del dia a dia és possible, ja sigui mitjançant una butlleta, potenciant les associacions de veïns, plataformes ciutadanes o col·lectius que aposten realment per un canvi social des de la base.

Tampoc no ens deixa indiferents la dictadura encoberta que es du a terme en nom de la democràcia i que il·legalitza candidatures al País Basc.

Aquest no és el camí.

Una aula o un galliner?

Algú s'ha llegit alguna vegada el cartell que diu, no es pot fer ús lúdic dels ordinadors? Alguns sí que ho han fet, però o bé no saben el significat de lúdic o és que simplement ignoren aquest cartell. Fer ús lúdic d'un pc, és jugar, fer xat, fòrums i fer un llarg seguit de propostes que ofereixen els pc's, que no són el fer pràctiques o estar consultant les pàgines de les assignatures.

Aquesta activitat lúdica, provoca als no seguidors d'aquesta la pèrdua d'un temps molt gran, i tot això si afegim la falta d'ordinadors, i la falta de cadires, que sempre el teu company de pràctiques o tu heu d'estar de peu, doncs és un caos. La causa d'aquest mal és que la gent que treballa al SIEE, mai agafen in fraganti a aquestes persones que fan

aquest ús lúdic dels ordinadors, i en canvi a un que mira el diari mentre està fent la pràctica, li treuen el compte, és això just? Una possible solució podria ser que els ordinadors de reserva, anomenats també intermitents (ara funcionen ara no), siguin utilitzats per a fer fora a aquesta gent que utilitza els ordinadors per a coses que no s'han de fer, a més d'això la gent del SIEE hauria de passejar de tant en tant per la sala per veure qui treballa o qui fa nosa. Una altra idea que podria solucionar el tema de la falta d'ordinadors, és fer com fan a altres universitats, deixen oberts els laboratoris de pràctiques quan aquests no siguin utilitzats; el tema de les cadires es fàcil, s'han de comprar més, o que cadascú es porti la seva de casa.

Juan Muñoz

En aquest número de **L'ENGINY** hi ha col·laborat: Bernat Costa, Engràcia Costa, Montse Martínez, Josep Mir, Juan Muñoz, Antonio Rosell, Josep Maria Tarrat-Massó, Maria Tomàs.

Les opinions expressades en els articles són responsabilitat exclusiva de les autores i autors firmants.

El moviment estudiantil

El Consell d'Estudiants de l'ETSE

Des de sempre ens han ensenyat a callar; a ser passius i submissos al sistema establert; a seguir el rol social que ens ha tocat; a consumir; i com a conseqüència, a viure per treballar. I a treballar només si ens incentiven amb un benefici material a curt termini.

Però arreu hi ha la dissidència. Hi ha qui no es conforma amb allò que li han dit que ha de fer i que ha de ser. Qui pensa i vol moure. Construir o destrossar allò que l'envolta. Opinar i raonar. Hi ha qui vol treballar per veure com les coses al seu voltant canvien. Treballar per viure en llibertat.

El recent atac a l'Iraq ha sigut només la punta que ha fet trencar el gel a la necessitat, vista des de cert temps enrere a l'ETSE, de reorganitzar, estructurar i potenciar el moviment estudiantil.

S'ha apostat per una participació directa, un moviment assembleari amb comissions on tot estudiant hi tingui veu i hi pugui participar més o menys activament, segons les seves necessitats, acabant així, amb l'estructura vertical, poc participativa i operativa establerta fins fa pocs dies a la nostra escola.

Cal entendre que dins la universitat, l'espai i instrument de debat, representació,

coordinació i intercanvi d'informació dels estudiants és el Consell d'Estudiants; així com també un punt de suport a les diverses associacions i iniciatives sorgides. Un mitjà per canalitzar les inquietuds de tots aquells i aquelles amb ganes de fer quelcom, les inquietuds d'estudiants que senten la necessitat d'involucrar-se amb l'entorn actiu.

Vist això, la proposta d'aquell qui vol rebre o donar crèdits per tal de representar els estudiants, només pot portar a un fi. A convertir un compromís que adquireix un mateix per a fer allò que creu que ha de fer, en una obliga-

ció. Sense deixar de banda els representants sense cap motivació, amb afany d'obtenir-ne només benefici personal, com en la política d'avui en dia; que quan un adquireix el seu estat del benestar, el seu sou de polític, ben poc li interessa la veu dels del seu entorn, mentre ningú faci tremolar la seva posició.

Estudia, consumeix i calla.

Des d'aquestes línies recordar també que per estar apuntat a la llista de distribució de l'assemblea, cal enviar un e-mail a admin@bbs-ce.uab.es especificant a l'assumpte "subscriure assemblea".

Entrevista a Glòria González Anadón

Professora d'enginyeria química i sotsdirectora d'Economia i Infraestructura de l'ETSE

Es preveu la incorporació de noves carreres dins l'Escola?

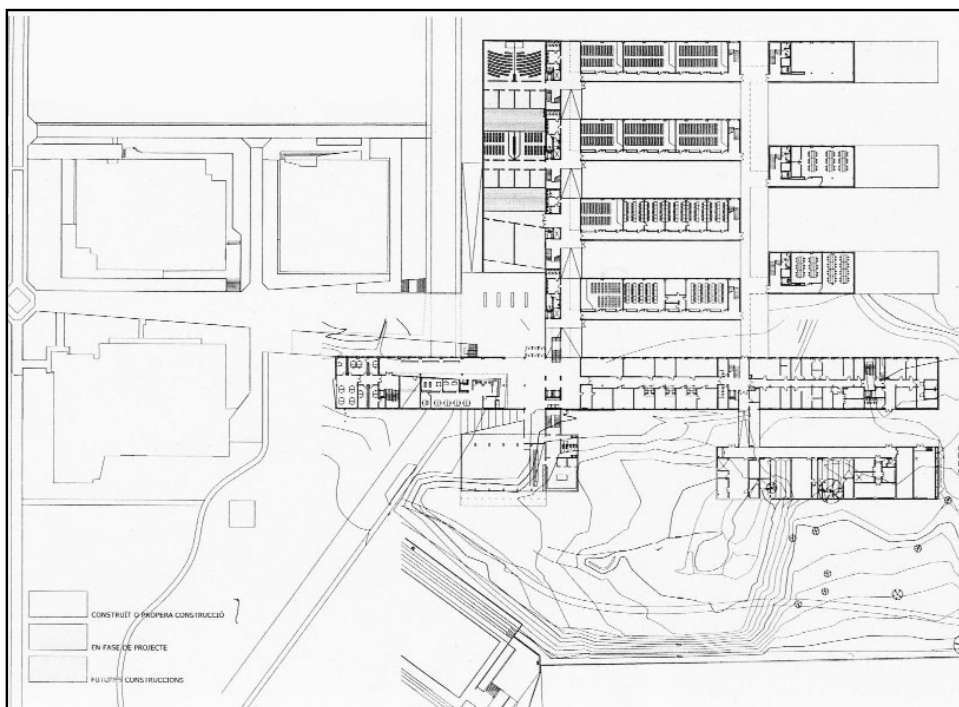
De les que ja estan aprovades, falta desplegar enginyeria de telecomunicacions de 2n cicle que comença el curs vinent.

De coses noves, a curt termini no hi ha previst res. Es fan unes programacions plurianuals de la Generalitat, amb les que s'adjudiquen carreres a les diferents universitats. De totes maneres amb l'adequació del procés de Bolonya, convergència europea de títols,... està tot en una fase de maduració.

Però sí que es volen incorporar noves carreres, i s'està mirant quines es podrien demanar.

Ens pots explicar una mica les diferents fases de l'edifici, les que estan en construcció i les que es preveuen construir?

Falta ampliar l'edifici, el cos central amb despatxos i espais de recerca, pels professors d'enginyeria química, materials i telecos. I queda per construir a curt termini una espina d'aules, l'espina 4, ubicada paral·lela a les tres espines ja existents. Queda en suspens una espina 7 com a espai de sortida de creixement de l'escola.

Això ja està aprovat i sembla que sí que hi ha els diners. A finals d'aquest any s'iniciarà la construcció del cos central i l'espina 4. L'espina 4 podria estar operativa el curs 2004-05.

Llavors, quedaria per construir la part ubicada davant la plaça de ciment de l'entrada a l'escola. Inicialment, quan es va projectar l'edifici l'any 97, havia de ser la biblioteca. Al final l'Autònoma ha decidit, aplicant el model d'humanitats, construir un edifici nou entre la facultat de ciències i l'escola, que seria la biblioteca de ciències i enginyeries. Però encara està en pensaments i no hi ha plànols ni res. El què

s'ha implementat a l'ETSE, al costat del servei de copisteria, és una bústia de retorn de llibres.

En aquesta zona situada davant la plaça de ciment hi hauria la sala de Graus, la sala d'estudi, algunes aules més i algunes sales petites de treball en grup. S'ampliarien així les aules d'informàtica. No hi ha dates i això engegaria en funció de com es resolguin els pressupostos.

I llavors queda el bar. Seria sobre la terrassa habilitada ara provisionalment, tindria la planta del sotà i la planta baixa i s'entraria directament pel finestral de darrera els ascensors.

El problema de les deixalles

de la terrassa s'està solucionant. El problema és que a la concessionària del bar no li toca perquè no és espai seu, al servei de neteja de l'Autònoma no li toca perquè és un espai exterior, i llavors li tocaria al servei de jardineria, però aquests tenen màquines de tallar gespa i no de recollir escombraries... És un problema d'aquests. De totes maneres es va arribar a un acord amb l'àrea corresponent de gerència de què periòdicament enviaran algú perquè ho netegi. I no ho asfaltaràn perquè són molts diners. A veure com funciona aquest sistema de recollida...

Els ordinadors dels laboratoris integrats no es podrien utilitzar quan no hi ha classes?

No, perquè normalment estan configurats amb software específic, en funció de les pràctiques. El què si que farà L'ETSE és ampliar el wireless, xarxa sense cable, a tota la planta baixa, perquè si tens un portàtil puguis connectar-te. S'està parlant de què potser gestió acadèmica tindrà targetes de wireless, perquè no hagi de comprar-la. Una de les possibilitats que està mirant l'escola és aconseguir preus especials d'ordinadors portàtils pels alumnes, que es puguin pagar a plaços, per exemple. Això pel curs que ve pot ser que hi hagin novetats, perquè sinó anem saturats.

I l'aparcament?

L'aparcament anirà cada vegada pitjor, perquè quan es construeixin les zones noves, anirà a menys. És una de les lluites que tenim amb el rectorat, i el rectorat és una de les lluites que té de potenciar el transport públic. Però l'aparcament no té solució.

L'any passat vam aconseguir que ens arreglessin tota la zona de baix fins el SAF, posant-hi grava, però el rectorat no es gastarà diners per coses que després hauran de canviar.

Del què es queixa l'Autònoma és que els diners que rep són en funció dels alumnes matriculats, hores de classe... no de les despeses de campus, i no hi ha cap altra universitat que es pagui els aparcaments, sinó que aparquen als carrers de les diferents ciutats. I no tenim diners.

El pàrquing privat de sota l'edifici és de places molt limitades. Es necessita un accés autoritzat per entrar, però és pel primer que arriba i està ple sempre.

Al pàrquing de l'ETSE estan robant cotxes cada dos per tres. Hi ha una banda organitzada que s'hi dedica.

I les bicis?

Tindrem en compte un aparcament per bicis. Per altra banda s'està apunt d'acabar un carril bici des de Cerdanyola fins aquí. Hi ha un projecte a nivell de l'Autònoma.

I les motos que aparquen davant de l'entrada?

El tema de les motos ja està avisat. A baix al pàrquing hi ha un espai per aparcar les motos, i no cal que tinguin accés autoritzat. Només cal conscienciar la gent.

Certes universitats disposen d'una pista esportiva gratuïta pels estudiants. Creus que seria possible i interessant un

espai com aquest prop de l'ETSE perquè els estudiants puguin utilitzar-lo durant les hores lliures?

I el SAF?

S'ha de pagar...

I a la plaça de l'ETSE? No, no, que encara em demanarien un cistella...

Està adaptada la nostra Escola per a persones amb discapacitats físiques? I per arribar-hi?

Sí, l'edifici sí. Quan es van fer els plànols, els de l'àrea d'arquitectura, segons la normativa, van posar lavabos per minusvàlids, ascensors, accessos amb rampa,... I a les aules, les taules per cadires de rodes.

I per arribar-hi, ho fan amb uns cotxes de l'Autònoma.

Aquest segon semestre s'han habilitat zones de no fumadors, als passadissos d'accés a les aules, restringint les zones de no fumadors a

l'eix central. Aquesta mesura s'engloba dins d'una política contra el consum de tabac de l'Autònoma com va passar amb l'eliminació de les màquines de tabac?

És una decisió legal. Hi ha una llei de la Generalitat que prohibeix fumar en centres públics. El

què ha fet l'escola ha sigut reglar aquesta qüestió. Encara ens falta el cartell que diu que en aquest edifici està prohibit fumar, excepte a les àrees habilitades com a zones de fumadors.

I per acabar, hi ha el tema de l'aire de refrigeració.

En llocs públics, la llei obliga a què hi hagi una renovació de l'aire que es respira; llavors hi ha d'haver una circulació forçada d'aire que permeti aquesta renovació. Aquí el què s'ha fet és integrar el sistema de calefacció amb el de ventilació: hi ha unes calderes de calefacció que donen aire calent a l'hivern, i a l'estiu es paren i s'agafa l'aire de fora el carrer. És senzillament renovació d'aire.

A les aules d'informàtica sí que hi ha climatització, necessària per la maquinària.

Bowling for Columbine

La sala de Graus es va fer petita a l'hora del passí del documental Bowling for Columbine del director de Michigan Michael Moore premiat. Aquest film va rebre l'Oscar documental en la recent edició dels premis, sota una gran polèmica.

La pel·lícula ens mostra la facilitat que tenen els nord-americans per aconseguir armes de foc, tot enfocat des del punt de vista de les massacres viscudes en llocs públics en aquell país. Tot mostrant-nos irònicament el comportament ianqui envers els temors inculcats per la televisió.

El film ens deixa una pregunta a l'aire... com pot ser que als EEUU morin cada any 11.000 persones per armes de foc, mentre que el segon país que més se li apropa, estigui per sota les 400 persones. Passat violent, diuen alguns com Charlton Heston. Potser Alemanya no té un passat violent (11.000 jueus massacrats en camps de concentració...). Facilitat a l'hora d'aconseguir armes??? (Canadà és un país amb una tradició caçadora molt important). La pel·lícula ens deixa entreveure que és la por inculcada a través dels mass media la gran responsable d'aquestes massacres i aquest grau tan elevat de crims.

GNUAB: un projecte lliure

L'aula Q1-1011 es va desbordar amb les conferències pel software lliure organitzades per la nova associació GNUAB.

Aquesta associació pretén promoure la utilització de programari lliure.

GNU, s'enmarca en el teixit associatiu iniciat per Richard Stallman al fundar la Free Software Foundation amb els projectes GNU.

A la xerrada van explicar les diferències entre el programari tancat i el programari obert. Un programa es pot considerar

lliure si compleix les següents premises.

- lliure ús
- lliure estudi
- lliure distribució
- lliure modificació

Els ponents van estar demostrant els grans avantatges de l'ús del software lliure en l'àmbit universitari.

També va participar en la conferència el president d'HispaniaLinux, JuanTomàs Garcia, que ens va explicar d'una forma molt amena la feina que han

estat fent amb les administracions públiques en l'estat espanyol. Actualment la Junta d'Extremadura ha convertit els seus pc a gnu/linux i Andalusia estan en procés.

Cap a la mitja part la xerrada es va encarar més cap a la sortida professional del software lliure. Un canvi de filosofia, en lloc de vendre les llicències el que es venen són serveis.

Al final de la xerrada es van donar més de 400 cd's amb diferents distribucions de gnu/linux

Bernat Costa

Sabadell - UAB... amb bici!

Avui en dia, en què tant necessari és fer esport, resulta que normalment no en fem per manca de temps. És per això que venir a l'Autònoma amb bici és una molt bona opció ja que, a més a més d'estalviar diners, és una manera de fer esport sense haver de robar temps a altres activitats. A continuació analitzaré les dues rutes per les quals podreu accedir a la UAB amb bici. La primera d'elles és la més recomanable. És tan senzilla com anar pel costat de la carretera habitual. Des que se surt de la Gran Via fins arribar a l'ETSE, només es tarden uns 20 minuts (!), i si un s'afanya, se'n poden tardar 15 i tot. Molts pensaran que la

tornada és perillosa, ja que s'ha de tornar per l'autopista. Doncs bé, només són uns 200 metres i en tot moment se circula pel costat dels cotxes que n'entren o en surten (és a dir que van a baixa velocitat). La segona opció és més anecdòtica que no pas factible. Es tracta d'anar pel sender que hi ha al costat del riu Ripoll, el qual, a més a més de ser lent

per no estar asfaltat, té un tram en obres (s'ha de baixar de la bici) i està tan mal senyalitzat que en fa impossible un correcte seguiment. Per acabar, des d'aquí us animo a venir amb bici a l'autònoma, ni que sigui una vegada per provar-ho, i així veure que no és tan cansat com sembla. De ben segur que ho repetireu!

Josep Mir

Ecoparc: negoci o ecologia?

Una vegada més, l'espectacle de la política i l'especulació esquitxa el medi ambient i el poble que el defensa. Des de fa molts anys que la problemàtica dels residus està a punt de trencar la prima línia que manté l'equilibri social i ecològic. Una producció diària d'1,5 Kg de brossa per persona amenaça la sostenibilitat ambiental a curt termini, i una minoria d'interessats "aboga" per un camí un tant fosc i ambigu. L'abocament i la incineració no són les alternatives més encertades a l'hora de fer front al problema: massa contaminació a l'entorn. A Europa fa anys que apliquen noves formes de revaloritzar el residu mitjançant el reciclatge de cada material, per a un millor

aprofitament i estalvi. Un d'aquests és la matèria orgànica, que segueix un procés de metanització, a on anaeròbiamment s'obté metà; o bé el compostatge, a on aeròbiamment obtenim compost.

A Catalunya el panorama és "desolador": Barcelona amenaça amb la construcció d'una incineradora de 500.000Tn l'any. Però els sectors més sensibles de l'administració fan recular a l'ajuntament i a l'Entitat Metropolitana del Medi Ambient, proposant alternatives a la incineració, així com el compostatge i la metanització. La idea era bona, però els buròcrates de Barcelona van voler treure benefici i la situació es va viciar. Van aprovar la construcció de tres

macroplantes de tractament de residus: els Ecoparcs, a on es fan els dos processos a la vegada. Curiosament, només un dels tres es troba al terme municipal de Barcelona a la Zona Franca. Un altre es troba al terme municipal de Montcada i Reixac, a Can Cabanyes (en construcció), enganxat als nuclis urbans de Santa Perpètua i Ripollet. L'altre encara està per determinar. El primer tracta unes 300.000 Tn de residus l'any i el de Can Cabanyes 240.000 Tn.

Molt lluny de la idea principal de tractament de matèria orgànica que s'havia proposat, multitud d'entitats ecologistes, veïns i alguns dels propis membres de l'administració van aixecar la veu, defensant

la construcció de més plantes més petites, donada la poca eficàcia del mètode dels ecoparcs; per exemple, la matèria orgànica entra a uns digestors massa grans, amb una important fracció d'impropis, és a dir, amb la brossa no separada. El temps ha confirmat els problemes que això ocasiona, com la dificultat amb que s'està posant en marxa la planta de la Zona Franca, que tan sols funciona a un 20% de la seva capacitat quan ja porta més d'un any funcionant. A més dels olors i sorolls que pot ocasionar als veïns, ja que els sistemes d'eliminació d'olors poden fallar habitualment. Massa gran per a una tecnologia tan nova i per situar-los tan a prop d'habitatges. Cal destacar que el 80% del capital invertit és privat: URBASER (filial de DRAGADOS), etc, que volen treure substanciosos beneficis econòmics en poc temps.

Les protestes són massives i sonades. A Ripollet, alguns polítics han vist com això podia afectar-los electoralment i s'han atrevit a fer el que no es feia en 30 anys: acusar a dos portaveus veïnals de sedició. Perquè us feu una idea, només Franco emprava aquesta acusació.

Benvinguts al segle de la democràcia i de l'ecologia de broma!!

Antonio Rosell

Quiero una huelga donde vayamos todos.
Una huelga de brazos, de piernas, de cabellos,
Una huelga naciendo en cada cuerpo.

Quiero una huelga
De obreros de palomas
De chóferes de flores
De técnicos de niños
De médicos de mujeres

Quiero una huelga grande,
Que hasta al amor alcance.
Una huelga donde todo se detenga

El reloj las fábricas
El plantel los colegios
El bus los hospitales
La carretera los puertos.

Una huelga de ojos, de manos y de besos.
Una huelga donde respirar no sea permitido,
Una huelga donde nazca el silencio

Para oír los pasos
Del tirano que se marcha

Gioconda Belli
(Nicaragua)

> Frases autèntiques

**"aliñar los electronos" (volent dir ali-
near els electrons)**

"Si tenim un líquid liquat..."

**"función de transperencia" (volent dir
funció de transferència)**

**"radiar és un verbo? Yo radio, tu
radias, él radia..."**

Estigues atent a classe... si escoltes alguna frase divertida, curiosa que vulguis que surti publicada envia'ns-la a: enginy@correu.vilaweb.com

**"Tenim una esfera de 6 peus cúbics
de diàmetre a una pressió de 15°C"**

**"Allí en el Virtual os he dejado una
foto: he hecho la transformada de
Fourier de mi hijo, dejando el módulo
a uno i cogiendo la fase"**